

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 23Csp/10/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118395678
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Kurinec
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2021:6118395678.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v Bratislave, v konaní pred sudcom JUDr. Mariánom Kurincom, v spore žalobcu: BENCONT COLLECTION, a. s., so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava, IČO: 47 967 692, zast. Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., so sídlom Martinčekova 13, Bratislava, proti žalovanému: E. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. X, I., v konaní o zaplatenie 580,90 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 580,90 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 580,90 eur od 14.12.2017 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd vo zvyšku žalobu z a m i e t a.

III. Žalobca má n á r o k na náhradu trov konania od žalovaného v rozsahu 77,02 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Návrhom na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní doručenom Okresnému súdu v Banskej Bystrici dňa 04.12.2018, postúpenom tunajšiemu súdu dňa 14.05.2019 sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy vo výške 580,90 eur, úrokov z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 580,90 eur od 14.12.2017 do zaplatenia, zmluvných úrokov vo výške 26 % ročne zo sumy 580,90 eur od 14.12.2017 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania.

2. V žalobe uviedol, že dňa XX.XX.XXXX uzavrel jeho právny predchodca a žalovaný zmluvu o úvere, na základe ktorej poskytol v zmysle zmluvy o úvere žalovanému úver. Žalovaný riadne a včas nesplácal dohodnuté splátky, preto bol vyzvaný na úhradu dlžnej sumy, a keďže nebola žalovaným uhradená zosplátnil úver.

3. Žalobca k žalobe pripojil: Zmluva o postúpení pohľadávok č. 1/2012 a 1/2013, Príloha k Zmluve o postúpení pohľadávky, Zmluva o úvere zo dňa XX.XX.XXXX, Obchodné podmienky pre úver, Všeobecné obchodné podmienky, Aktuálny stav úveru ku dňu 16.12.2012, rozhodcovský rozsudok sp. zn. IG-C/0411/0597, Výzvu na splatenie úveru s príslušenstvom zo dňa 03.12.2009 spolu s kópiou doručky, Výzvu na zaplatenie zo dňa 26.11.2018.

4. Keďže súdu sa nepodarilo doručiť žalovanému (fyzickej osobe) žalobu na jeho adresu evidovanú v registri obyvateľov Slovenskej republiky a úkony potrebné na zistenie jeho skutočného pobytu boli neúspešné, súd dňa 02.07.2020 postupom podľa § 116 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len "CSP") zverejnil oznámenie o podanej žalobe, ktorá sa považuje po 15

dňoch od zverejnenia oznámenia za doručení, a to aj v prípade, keď sa o tom adresát nedozvedel. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril, v konaní zostal nečinný.

5. Súd rozhodol vec bez nariadenia pojednávania, za splnenia podmienok podľa § 297 písm. b) Civilného sporového poriadku (CSP).

6. Podľa ust. § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

7. Ustanovením § 185 CSP bol zavedený princíp formálnej pravdy, ktorou sa rozumie to, že súd pri rozhodovaní vychádza výlučne z dôkazov, ktoré mu navrhli strany sporu. Proces dokazovania je teda v novej právnej úprave vybudovaný výlučne na princípe prejednávacom, princípe kontradiktórnosti konania, ako aj koncentračnej zásade. Súd má obmedzenú dôkaznú iniciatívu a táto sa v novej právnej úprave presúva na procesné strany. Na základe uvedeného preto hodnotenie dôkazov zo strany súdu má oporu vo vykonanom dokazovaní a musí byť v súlade so zásadami formálnej logiky. Preto súd pri posudzovaní skutkových tvrdení strán postupuje v súlade s ustanoveniami o prostriedkoch procesnej obrany a útoku s poukazom na § 181 ods. 4 CSP a v tejto súvislosti sa dôsledne uplatňuje princíp zodpovednosti strany sporu za vlastnú procesnú aktivitu alebo pasivitu a za riadne plnenie si svojich povinností v súvislosti s vedením súdneho konania, ako je zrejmé z ust. § 150 ods. 1 CSP podľa ktorého platí, že strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu a rovnako s poukazom na ust. § 151 a § 153 CSP. V kontradiktórnom procese majú byť nositeľmi procesnej aktivity sporové strany.

8. Dňa XX.XX.XXXX uzatvoril žalovaný, ako fyzická osoba (klient), so spoločnosťou Poštová banka, a.s., právnym predchodcom žalobcu, Zmluvu o úvere, na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 663,88 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v 60 mesačných splátkach po 19,84 eur s ročnou úrokovou sadzbou 26%, priemernou hodnotou RPMN na trhu 32,37 %, celkovou výškou nákladov 554,49 eur, dátumom konečnej splatnosti 25.04.2013. K zmluve o úvere boli pripojené Obchodné podmienky pre úver.

9. Dňa 03.12.2009 zaslal žalovanému výzvu na úhradu dlžných splátok a vyzval na úhradu dlžnej sumy z dôvodu predčasnej splatnosti úveru k 03.12.2009. Vyzval žalovaného na zaplatenie istiny vo výške 588,97 eur, úroku vo výške 68,36 eur, poplatku za upomienky vo výške 38,18 eur, celkom 695,51 eur v lehote do 10 dní od doručenia výzvy. Žalovaný výzvu prevzal dňa 11.12.2009.

10. Z Aktuálneho stavu úveru ku dňu 16.12.2012 vyplýva, že žalovaný z predmetnej zmluvy o úvere uhradil do vyhlásenia predčasnej splatnosti celkom sumu 82,98 eur.

11. Podľa ust. § 261 ods. 6 písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len „Obchodný zákonník“), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy: ....(d) zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení vecí (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

12. Podľa ust. § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13. Podľa ust. § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

14. Podľa ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

15. Podľa ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v platnom znení, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

16. Podľa ust. § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa ust. § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

19. Podľa ust. § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

20. Podľa ust. § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

21. Podľa ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

22. Podľa ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

23. Podľa ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

24. Podľa ust. § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len ako zákon č. 129/2010 Z.z.), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru, podmienky na udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov, podmienky na výkon činnosti veriteľa a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

25. Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu) a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania

týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

26. Podľa ust. § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

27. Podľa ust. § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

28. Napriek tomu, že úverová zmluva je absolútnym obchodno-závazkovým vzťahom v zmysle Obchodného zákonníka (ust. § 261 ods. 6 písm. d) a § 497 a nasl. Obchodného zákonníka), má charakter spotrebiteľskej zmluvy, nakoľko podľa ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. V danom prípade sa jedná o právny vzťah zmluvných strán na základe spotrebiteľskej zmluvy, pri uzatváraní ktorej bol žalovaný v postavení spotrebiteľa, keďže z činnosti súdu je známe, že právny predchodca žalobcu mal v predmete svojej činnosti aj poskytovanie úverov. Je zrejmé, že v danom prípade sa jedná o vopred pripravenú formulárovú (typovú) úverovú zmluvu, ktorej obsah žalovaný nemal možnosť reálne ovplyvniť. Zmluva o spotrebiteľskom úvere je zmluvným typom s osobitnou právnou úpravou v zákone č. 129/2010 Z.z., ktorý je k ustanoveniam Občianskeho zákonníka, s podrobnou úpravou spotrebiteľských zmlúv od 01.04.2004, predpisom lex specialis. Ani tento osobitný predpis neustanovuje spotrebiteľský úver ako jeden zmluvný typ, ale charakterizuje ho ako je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

29. Na prejednávanú právnu vec tak súd aplikoval ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z. z., ako aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinný v čase uzavretia zmluvy a je potrebné vychádzať pritom z jeho ustanovenia § 3 ods. 3, v zmysle ktorého každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách podľa § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka. Aplikácia uvedených ustanovení je daná i napriek tomu, že znenie ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka bolo doplnené o poslednú vetu v znení: „Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva“ s účinnosťou od 01.04.2015. Uvedené potvrdzuje aj rozhodovacia prax súdov v SR, že aj do 01.04.2015 v prípade zmluvy o spotrebiteľskom úvere bola daná dôvodnosť aplikácie a použitia ust. Občianskeho zákonníka pred ust. Obchodného zákonníka výhodnosťou ustanovení Občianskeho zákonníka v prospech spotrebiteľa a ani do uvedeného dňa nebola v prípade spotrebiteľských úverových zmlúv vylúčená aplikácia Občianskeho zákonníka. Obdobný právny názor bol vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 15Co/61/2015 zo dňa 27.05.2015, sp. zn. 23Co/49/2015 zo dňa 21.03.2016, Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8Co/141/2015 zo dňa 28.08.2015, Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 15Co/313/2014 zo dňa 23.09.2015. Navyiac súd poukazuje na to, že aplikácia znenia ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka po novele účinnej od 01.04.2015 nie je vylúčená ani na právne vzťahy, ktoré boli založené jej pred účinnosťou. Ako vyplýva z rozsudku Najvyššieho súdu SR z 21. apríla 2015, sp. zn. 3 MCdo 14/2014: „Ustanovenie § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou“.

30. Z vykonaného dokazovania súd považoval za nesporné, že žalobca a žalovaný uzavreli dňa XX.XX.XXXX zmluvu o úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie finančných prostriedkov vo výške

663,88 eur, ktoré bol žalovaný povinná splatiť v pravidelných 60 splátkach vo výške 598 SKK (19,84 eur) mesačne. Zo strany žalobcu došlo k zosplatneniu celého dlhu ku dňu 03.12.2009. Žalovaný uhradil celkovo sumu 82,98 eur.

31. Z vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne len čiastočne, keďže zmluva o úvere uzavretá medzi stranami sporu má charakter spotrebiteľského úveru v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. a musí obsahovať náležitosti ustanovené pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. Súd pristúpil k skúmaniu jednotlivých obsahovaných náležitostí zmluvy o úvere a zistil, že v zmluve o úvere nie je v zmysle § 9 ods. 1 písm. j) presne uvedená celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. V zmluve o úvere sa uvádza len výška úveru 20.000 SKK = 663,87 eur a celková výška nákladov 16.704,64 SKK = 554,49 eur, teda zmluva o úvere neobsahuje údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Celková čiastka úveru súčet poskytnutého úveru a celkových nákladov, t.j. 36.704,64 SKK = 1.218,36 eur (663,87 eur + 554,49 eur), čo je nepravdivý údaj, nakoľko žalovaný bol povinný zaplatiť 60 splátok po 598 SKK = 19,84 eur, teda spolu 35.880 SKK = 1.190 eur, teda viac ako je uvedené v zmluve o úvere v časti celkových nákladov.

32. Nakoľko zmluva neobsahuje pravdivý údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, uvedený obsahový nedostatok zmluvy o úvere § 9 ods. 1 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. má za následok, že úver je potrebné v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. považovať za bezúročný a bez poplatkov. Žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 663,87 eur, z ktorého zaplatil 82,98 eur pred zosplatnením, preto súd zaviazal žalovaného zaplatiť rozdiel vo výške 580,90 eur.

33. Podľa ust. § 517 ods. 1, veta prvá Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

34. Podľa ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

35. Podľa ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

36. V časti uplatnených úrokov z omeškania súd vychádzal z podanej žaloby, kde si žalobca uplatnil úrok z omeškania z istiny 580,90 eur od 14.12.2017 vo výške 9 % ročne do zaplataenia a zmluvných úrokov. Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že so splnením povinnosti zaplatiť istinu úveru eur sa žalovaný dostal do omeškania, a preto je povinný až do zaplataenia platiť žalobcovi aj zákonný úrok z omeškania, ktorého výšku určuje citované nariadenie vlády, preto v súlade so žalobným návrhom mu súd priznal úrok z omeškania vo výške ku dňu vo výške 9,00 % ročne zo sumy 580,90 eur od 14.12.2017 do zaplataenia.

37. Doba splatnosti úrokov (za poskytnutie peňazí) sa tak zhoduje s dobou splatnosti úveru. Celková suma úrokov musí byť však zaplataená najneskôr do splatnosti dlžného zostatku úveru. Žalobca ako veriteľ preto nebol oprávnený žiadať zmluvné úroky aj po splatnosti úverovej istiny. Po vyhlásení celého úveru za splatný sa istina ďalej zmluvne neúročí (prislúchajú len úroky z omeškania), keďže do vrátenia peňažných prostriedkov prislúchajú úroky len v prípade vrátenia peňažných prostriedkov pred dobou splatnosti podľa § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka. Uvedený záver vyplýva z podstaty zmluvného úroku, ktorý je odplatom za užívanie finančných prostriedkov, ktoré sa poskytujú veriteľovi do doby splatnosti. Veriteľ neposkytuje finančné prostriedky po lehote splatnosti. Zmluvný úrok je vždy odplata za užívanie poskytnutej istiny do lehoty splatnosti (rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 28. 06. 2012, č. konania 8Co/29/2013-98).

38. Dlžník je povinný platiť úroky vo výške, ktorá vyplýva priamo zo zmluvy, a nie z dohody strán, či z právneho predpisu. Bez zmluvy niet spotrebiteľského úveru. Vyhlásením predčasnej splatnosti zo strany veriteľa v zmysle § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov zmluva o spotrebiteľskom úvere zaniká. Zanikom zmluvy o spotrebiteľskom úvere dochádza k

zániku všetkých práv a povinností zmluvných strán z tejto zmluvy, teda dochádza aj k zániku povinnosti spotrebiteľa splácať veriteľovi poskytnutý spotrebiteľský úver v dohodnutých splátkach a platiť mu v zaniknutej zmluve dohodnuté úroky. Spotrebiteľovi vzniká povinnosť vrátiť nesplatenú istinu a splatné úroky ku dňu účinnosti vyhlásenia predčasnej splatnosti. V prípade omeškania spotrebiteľa s vrátením týchto prostriedkov je spotrebiteľ povinný platiť výlučne úroky z omeškania, avšak nie riadne úroky.

39. V časti priznania zmluvných úrokov vo výške 26 % ročne zo sumy 580,90 eur od 14.12.2017 do zaplataenia, súd žalobu zamietol, nakoľko súd má za to, že je v tejto časti žaloba v rozpore s právnymi predpismi, keď žalobca si uplatňuje úroky po zosplatení úveru, ktoré nemôžu byť žalobcovi priznané z dôvodu, že zmluvné úroky sú vždy splatné spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky, t.j. spolu s istinou.

40. Súd v odôvodnení svojho rozhodnutia nemusí dať absolútne vyčerpávajúcu odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia (ako to vyplýva aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo 158/2010 zo dňa 30. 11. 2011). Súd v tomto konaní vykonal všetky dôkazy navrhnuté stranami, žiadny ďalší návrh na doplnenie dokazovania nebol stranami uplatnený a ktoré dôkazy súd považoval za potrebné, tie v tomto písomnom vyhotovení rozsudku aj vyhodnotil.

41. Podľa ust. § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

42. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

43. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 v spojení s ust. § 262 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi ako úspešnej strane priznal plnú náhradu trov konania. O výške priznanej náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (ust. § 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, na Okresný súd Bratislava III, v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP - ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe /§ 125 ods. 1 CSP/.

Odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na odvolanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie odvolania nevyzýva /§ 125 ods. 2 CSP/.

Odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu, a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil /§ 125 ods. 3 CSP/.